

ข่าวคณะกรรมการธิการการต่างประเทศ สำนักกรรมการ ๒ สภาผู้แทนราษฎร

โทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๔๘ ๔๕๘๔

E - mail : scfa.hr@gmail.com

คณะกรรมการธิการการต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร

พิจารณาเรื่อง ผลกระทบและข้อกังวลต่อการเข้าร่วมความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้า

สำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

(Comprehensive and Progressive Agreement for Tran - Pacific Partnership : CPTPP) ของไทย

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา คณะกรรมการธิการการต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ (สพ.) ๔๐๒ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา โดยมีประเด็นสำคัญในการพิจารณา อาทิ

๑. พิจารณาศึกษาผลกระทบและข้อกังวลต่อการเข้าร่วมความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Comprehensive and Progressive Agreement for Tran - Pacific Partnership : CPTPP) ของไทย โดยเชิญผู้แทนหน่วยงานจาก กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ กรมวิชาการการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย (กกร.) เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (กระทรวงพาณิชย์) ได้ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หรือ CPTPP (Comprehensive and Progressive Agreement of Trans - Pacific Partnership) ความตกลงนี้ริเริ่มกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ มีชื่อเดิมว่า TPP (Trans - Pacific Partnership) โดยมีสมาชิกทั้งหมด ๑๒ ประเทศ ต่อมาในปี ๒๕๖๐ สหรัฐอเมริกาได้ถอนตัวออกไป ประเทศสมาชิกที่เหลือจึงตัดสินใจเดินทางความตกลงต่อโดยใช้ชื่อใหม่ว่า CPTPP ปัจจุบัน สมาชิก CPTPP จึงมีทั้งหมด ๑๑ ประเทศ (ญี่ปุ่น แคนาดา เม็กซิโก เปรู ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน และเวียดนาม) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี ๒๕๖๑ และในปีดังกล่าวรัฐบาลไทยได้มีความสนใจในความตกลง CPTPP โดยมอบหมายให้กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศดำเนินการศึกษาความพร้อมและประเมินว่าควรเข้าร่วม CPTPP หรือไม่ ซึ่งกรมเจรจาได้จ้างหน่วยงานภายนอกดำเนินการศึกษาและจากผลการศึกษาตามแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ ชี้ว่า CPTPP

จะช่วยให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ร้อยละ ๐.๑๒ หรือ GDP มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๑.๓ หมื่นล้านบาท การลงทุนขยายตัว ร้อยละ ๕.๑๔ มูลค่า ๑.๔๘ แสนล้านบาท แต่หากไม่เข้าร่วม GDP ของไทยจะลดลงร้อยละ ๐.๒๕ ซึ่งจะกระทบการลงทุน ร้อยละ ๐.๔๙ รวมทั้งอาจทำให้ไทยเสียโอกาสขยายการค้าการลงทุนและการเชื่อมโยงห่วงโซ่หรือกระบวนการผลิตใน ภูมิภาค โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น เวียดนาม และสิงคโปร์ ซึ่งเป็นสมาชิกแล้ว

ผลการศึกษามีทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้าน โดยภาคประชาสังคมมีข้อกังวล คือ สิทธิการเข้าถึงยา การเข้าเป็นภาคีสัญญาคุ่มครองพันธุ์พืชใหม่ (UPOV 1991) ด้านเกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs มีความเห็นว่า ไม่ขัดข้องหากไทยร่วม CPTPP แต่รัฐต้องให้การเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบด้วย ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐหลาย หน่วยงานเห็นว่า ในหลายประเด็นเป็นเรื่องนโยบายซึ่งไทยต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมาย เช่น การไม่เก็บภาษีศุลกากร ในการค้าแบบอิเล็กทรอนิกส์ (E - Commerce) การเปิดตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่าง ประเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้ กรมเจรจา ได้มีการเปรียบเทียบตัวเลข และโอกาสที่ไทยต้องเสียประโยชน์ หากไม่ได้เข้าร่วมความตกลง CPTPP โดยผลปรากฏว่า ไทยอาจต้องเสียโอกาสให้กับเวียดนาม และสิงคโปร์เนื่องจากความตกลง CPTPP เน้นเรื่องการให้แต้มต่อ ทางการค้าที่มากเป็นพิเศษกับประเทศสมาชิก เช่น เรื่องภาษี ศุลกากรซึ่งจะลดลงเหลือร้อยละ ๐ เรื่องวัตถุดิบในการผลิตเพื่อให้ได้ แต้มต่อทางภาษีศุลกากร เรื่องความเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิต และ เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขของไทยกับเวียดนาม โดยไทยและ เวียดนามต่างก็มี FTA ๑๓ ฉบับ เหมือนกัน แต่มีจำนวนประเทศที่ครอบคลุมไม่เท่ากัน กล่าวคือ ไทยมี FTA กับ ๑๘ ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฮองกง ซิลี เปรู และอาเซียน (๙ ประเทศ) ส่วนเวียดนาม มี FTA กับ ๕๓ ประเทศ มากกว่าไทย ๓๕ ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฮองกง ซิลี อาเซียน (๙) EAEU (๕) EU (๒๘) และ CPTPP (๓) เมื่อพิจารณามูลค่าการค้าและการลงทุนจาก ต่างชาติในปี ๒๐๑๙ มูลค่าการค้าโลกของไทยในปี ๒๐๑๙ เท่ากับ ๔๘๒,๘๘๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเวียดนาม เท่ากับ ๕๖๗,๖๐๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าดุลการค้ากับโลกของไทย เท่ากับ ๙,๖๐๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเวียดนาม เท่ากับ ๔๐,๙๘๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าเงินลงทุนต่างชาติ (FDI Inflow) เท่ากับ ๙,๖๐๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเวียดนาม เท่ากับ ๔๐,๙๘๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

และเหตุที่ไทยต้องจัดทำความตกลง CPTPP ทั้งที่ไทยได้จัดทำ FTA กับ ๙ ประเทศที่เป็นสมาชิก CPTPP อยู่แล้วนั้น เนื่องจากการเปิดตลาดกับประเทศเหล่านี้ยังไม่ได้เปิดทั้งหมด เช่น ญี่ปุ่นและเวียดนามที่ยังเก็บภาษีสินค้า เกษตรในหลายรายการ ด้านโอกาสของไทยในตลาดการค้าส่งออกที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น คือ แคนาดา และเม็กซิโก ในสินค้า ประเภทอาหาร ยานยนต์และชิ้นส่วน

สำหรับประเด็นข้อกังวลเรื่องความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการที่ไม่มีความพร้อม เพียงพอนั้น ในความตกลง CPTPP ไทยสามารถเจรจาขอขยายระยะเวลาการปรับตัวและขอยกเว้นในสินค้าอ่อนไหว ได้ ยกตัวอย่างประเทศที่ขอขยายระยะเวลา เช่น เวียดนามขอระยะเวลาปรับตัว ๒๑ ปี ในสินค้าอ่อนไหวและ ยกเว้นสินค้าอ่อนไหวในบางส่วน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าไทยก็สามารถขอเจรจาขยายระยะเวลาและขอยกเว้นได้เช่นกัน

ด้านการค้าบริการและการลงทุนมีการประเมินว่า ไทยจะสามารถขยายการค้าบริการและการลงทุนไปยังสมาชิก CPTPP ได้แก่ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการศึกษา แต่ก็มีแนวโน้มที่ไทยจะต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นจากสมาชิก CPTPP ด้วยเช่นกัน

ด้านการเปิดตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ความตกลง CPTPP ให้สมาชิกสามารถกำหนดวงเงินขั้นต่ำของการเข้ามาแข่งขันในโครงการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐได้และหากมูลค่าโครงการต่ำกว่าที่กำหนดไว้ก็ไม่ต้องเปิดตลาดให้เข้ามาแข่งขันและสามารถขอรยะเวลาในการปรับตัวได้ด้วย เช่น เวียดนามได้เจรจาข้อกำหนดวงเงินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าไว้ว่าต้องสูงกว่า ๘๖.๕ ล้านบาท ขึ้นไปจึงจะเปิดตลาดให้เข้ามาแข่งขันและขอรยะเวลาปรับตัว ๒๕ ปี ในการทยอยลดวงเงินเหลือ ๕.๖ ล้านบาท สำหรับโครงการก่อสร้างเวียดนามข้อกำหนดวงเงินไว้ที่ ๒,๘๒๐ ล้านบาท และขอรยะเวลาปรับตัว ๑๕ ปี

กรมวิชาการเกษตร (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) ได้ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจาก ประเทศไทย เป็นสมาชิกข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา (TRIPS Agreement) ในข้อ 27.3 (b) กำหนดว่าประเทศสมาชิกจะต้องให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในพันธุ์พืชด้วยโดยให้เลือกว่าจะใช้ระบบสิทธิบัตรหรือระบบที่เป็นกฎหมายเฉพาะ หรือจะใช้ทั้งสองระบบก็ได้ ต่อมา ประเทศไทยได้ตรากฎหมายขึ้นมาตามพันธกรณีของ TRIPS คือพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ เริ่มบังคับใช้ในปี ๒๕๔๖ ซึ่งภายใต้กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชของไทยมีจุดประสงค์ที่จะให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ตามพันธกรณีของ TRIPS แต่ด้วยขณะนั้นมีกระแสเรื่องการอนุรักษ์จึงทำให้กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชที่ออกมาไม่ได้มีเฉพาะ

ในเรื่องการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่เพียงอย่างเดียวแต่เป็นเรื่องการอนุรักษ์ด้วย จึงทำให้มี ๒ หลักการอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน คือ ๑) เรื่องทรัพย์สินทางปัญญาโดยใช้รูปแบบของอนุสัญญา UPOV 1978 ๒) เรื่องการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ตามหลักการของอนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity : CBD)

ต่อมาในปี ๒๕๕๘ พบว่ากฎหมายดังกล่าวมีข้อติดขัด กล่าวคือ วัตถุประสงค์ของกฎหมายคือการส่งเสริมให้มีการปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่เพื่อให้พันธุ์พืชใหม่ช่วยขับเคลื่อนการผลิตของประเทศ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงต้องมีการทบทวนและปรับปรุงกฎหมายให้มีมาตรฐานเดียวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจากการจัดทำแผนแม่บทยุทธศาสตร์ศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๗ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นควรให้ปรับปรุงกฎหมาย ๓ ฉบับ เพื่อส่งเสริมการแข่งขัน ได้แก่ ๑) กฎหมายเกี่ยวกับการกักพืช ๒) กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชในส่วนของพันธุ์พืชใหม่ ควรปรับปรุงให้เป็นมาตรฐานอาเซียนและมาตรฐานสากล คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่และทรัพย์สินทางปัญญา ๓) กฎหมายพันธุ์พืช คือ พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่าด้วยการค้าเมล็ดพันธุ์ เมล็ดพันธุ์ควบคุมคุณภาพเมล็ดพันธุ์ และเมื่อตรวจสอบกฎหมายภายในของประเทศสมาชิกอาเซียนปรากฏว่า เวียดนามและสิงคโปร์เป็นภาคีอนุสัญญา UPOV 1991 แล้ว อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ยังไม่ได้เป็นภาคีแต่กฎหมายภายในเป็นไปแนวทางเดียวกับอนุสัญญา UPOV 1991 ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีกฎหมายที่ด้อยกว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น อันเป็นการปรับปรุงกฎหมายของไทยข้างต้น

สำหรับประเด็นข้อกังวลของภาคสังคมต่อการเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญา UPOV 1991 พอสรุปได้ดังนี้

- หากประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกอนุสัญญา UPOV จะทำให้สูญเสียอำนาจในการบริหารจัดการทรัพยากรพันธุกรรมพืชและจะทำให้กลไกการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ทำไม่ได้ ข้อเท็จจริงคือการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จะกำหนดในพิธีสารนาโงยา (Nagoya Protocol) ไม่ใช่อนุสัญญา UPOV

- หากประเทศไทยเป็นสมาชิกอนุสัญญา UPOV จะทำให้พืช GMO สามารถเข้ามาในประเทศได้อย่างเสรี ข้อเท็จจริงคือการเข้ามาของพืช GMO ขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ โดยจะเห็นได้ว่ามีหลายประเทศที่เป็นสมาชิก UPOV แต่ก็ไม่ได้ให้เสรีกับพืช GMO

- ข้อยกเว้นสิทธินักปรับปรุงพันธุ์พืช (Exceptions) หรือการเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้เพาะปลูก ซึ่งระบุไว้ใน Article 15 (1) (2) แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ๑) ภาคบังคับ (Compulsory) ซึ่งบังคับให้สมาชิกทุกประเทศต้องมีและให้กับทุกชนิดพืช โดยกำหนดไว้ว่าเป็นการใช้เพื่อส่วนตัวและไม่มิวัตถุประสงค์ทางการค้า เป็นการใช้ในงานวิจัยและเป็นการนำไปพัฒนาต่อยอด ๒) ทางเลือก (Optional) ซึ่งจะว่าด้วยการอนุญาตให้เก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ปลูกเองและสามารถนำผลผลิตจากเมล็ดพันธุ์นั้นมาขายได้ โดยในอนุสัญญาได้กำหนดให้แต่ละประเทศสามารถออกแบบได้เอง เพราะแต่ละประเทศจะมีระดับการพัฒนาที่ไม่เท่ากัน และประเทศสมาชิก UPOV ส่วนใหญ่จะอนุญาตให้เก็บเมล็ดพันธุ์ไว้เพาะปลูกได้ในพืชที่เป็นอาหารและพืชทางการเกษตร เช่น ข้าว พืชไร่ สำหรับพืชที่กำหนดเงื่อนไขโดยมากจะเป็นพืชไม่ดอก ไม้ประดับ ซึ่งค่อนข้างมีราคา ดังนั้น ประเด็นข้อกังวลที่ว่าเกษตรกรจะไม่สามารถเก็บเมล็ดพันธุ์เพื่อนำไปปลูกต่อได้จึงเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

กรมทรัพย์สินทางปัญญา (กระทรวงพาณิชย์) ได้ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า สำหรับประเด็นเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาภายใต้ความตกลง CPTPP หากประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิก ซึ่งมี ๓ ประเด็นหลักที่เป็นข้อกังวลของสังคม คือ ๑. การใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรยา (CL) ๒. การเชื่อมโยงระบบการขึ้นทะเบียนสิทธิบัตรยากับการขึ้นทะเบียนตำรับยา ๓. ผลกระทบต่อสินค้ายาในเรื่องการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

ประเด็นการใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรยา (CL) โดยมีข้อกังวลว่าจะไม่สามารถใช้สิทธิใน CL ได้อีกต่อไปและอาจถูกฟ้องร้องได้ ข้อเท็จจริงคือ ความตกลง CPTPP ประเทศสมาชิกยังสามารถใช้สิทธิใน CL ได้เช่นเดิม โดยในข้อบทยืนยันว่าความตกลงนี้จะไม่เป็นการจำกัดสิทธิในการใช้มาตรการเพื่อการปกป้องการสาธารณสุขและการเข้าถึงยานอกจากนี้ ในส่วนของสิทธิบัตรความตกลงได้ยืนยันสิทธิของประเทศสมาชิกที่จะบังคับใช้สิทธิบัตรยาตามหลักการขององค์การการค้าโลก (WTO) สำหรับเรื่องการฟ้องร้องจากผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของสิทธิบัตรยาหรือประเทศสมาชิกอื่น กล่าวคือ ประเด็นนักลงทุนต่างชาติสามารถฟ้องร้องรัฐบาลไทยได้หรือไม่หากใช้ CL เรื่องนี้ปรากฏอยู่ในข้อบทการลงทุนเรื่องการเวนคืน (Expropriation) ว่าจะไม่บังคับใช้กับ CL ที่สอดคล้องกับพันธกรณีของสมาชิกภายใต้ความตกลงของ WTO หรือความตกลง TRIPS ประเด็นรัฐบาลของประเทศสมาชิกฟ้องร้องรัฐบาลไทยได้หรือไม่หากใช้ CL เรื่องนี้ปรากฏอยู่ในข้อบทเรื่องการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิก (Dispute Settlement) ทั้งนี้แม้ว่าจะไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าห้ามประเทศสมาชิกฟ้องร้องรัฐบาลไทยจากการบังคับใช้ CL แต่หากการบังคับใช้ CL ของไทยเป็นไปตามสิทธิของไทยตามที่กำหนดไว้ในความตกลง TRIPS ดังเช่นที่ไทยเคยดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ ก็จะไม่มีความเสียหายที่จะทำให้ประเทศไทยถูกรัฐบาลของประเทศสมาชิกฟ้องร้อง

ประเด็นการเชื่อมโยงระบบการขึ้นทะเบียนสิทธิบัตรยากับการขึ้นทะเบียนตำรับยาของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) โดยภาคประชาสังคมได้มีข้อกังวลว่าอาจทำให้ยาสามัญไม่สามารถเข้าสู่ตลาดได้หรือเข้าสู่ตลาดได้ช้าลงซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ต้องใช้ยาต้นแบบที่มีสิทธิบัตรในราคาที่สูงยาวนานขึ้น ข้อเท็จจริงคือ ความตกลง CPTPP ได้กำหนดไว้ ๒ ทางเลือก คือ ๑. อนุญาตให้ขึ้นทะเบียนตำรับยาสามัญได้แม้ว่ายาต้นแบบจะยังไม่หมดอายุการคุ้มครองสิทธิบัตร กล่าวคือ ในขณะที่ยาต้นแบบที่มีสิทธิบัตรซึ่งมีสิทธิในการจำหน่ายยาแต่เพียงผู้เดียว และยังไม่พ้นระยะเวลาการคุ้มครองตามที่กำหนดกฎหมายไว้ ๒๐ ปี ระหว่างนั้นผู้ผลิตยาสามัญรายอื่นสามารถขึ้นทะเบียนตำรับยากับ อย. ได้ และเมื่อยาต้นแบบหมดอายุการคุ้มครองก็สามารถนำยาสามัญที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยานั้นเข้าสู่ตลาดได้ทันที ๒. ไม่อนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ผลิตยาชื่อสามัญขึ้นทะเบียนตำรับยาเว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของ

ประเด็นผลกระทบต่อสินค้าประเภทยาในเรื่องการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา โดยภาคประชาสังคมได้มีข้อกังวลว่าหากนำไปบังคับใช้กับสินค้าประเภทยาจะส่งผลให้ยาสามัญรวมถึงยาอื่น ๆ ถูกมองว่าเป็นการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและอาจถูกตรวจยึดเพิ่มขึ้นได้ ข้อเท็จจริงคือ ความตกลง CPTPP ได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและมีมาตรการ ณ จุดผ่านแดนตามที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ จะบังคับใช้เฉพาะ ๒ เรื่อง ได้แก่ ๑. ลิขสิทธิ์ที่เป็นงานวรรณกรรม (Literature) ๒. เครื่องหมายการค้าที่เป็นโลโก้ ซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องของสิทธิบัตรแต่อย่างใด ทั้งนี้ ปัจจุบันกฎหมายไทยก็สอดคล้องกับข้อบัพนี้อยู่แล้ว

คณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย (กกร.) ได้ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ในช่วงที่ผ่านมา กกร. ได้จัดประชุมคณะทำงานความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (CPTPP) ขึ้น ๒ ครั้ง (วันที่ ๒๑ และ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓) ซึ่งจัดขึ้นเพื่อรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริง ตลอดจนความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคมโดย กกร. เห็นว่ายังมีบางประเด็น

ที่ต้องทำความเข้าใจให้ตรงกันและหารือร่วมกัน สำหรับภาคประชาสังคมนั้นต้องการความชัดเจนจากภาครัฐและยังมีความรู้สึกไม่เชื่อมั่นในเรื่องการดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบ อย่างไรก็ตาม กกร. เห็นว่าผู้ได้รับผลกระทบต้องได้รับคำอธิบายที่ถูกต้องและชัดเจน ซึ่ง กกร. อยากเสนอให้มีตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลสำเร็จเรื่องการดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วย ทั้งนี้ กกร. จะจัดประชุมอีกครั้งในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โดยจะรวบรวมข้อมูลและข้อคิดเห็นจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารนำเสนอต่อที่ประชุม กกร. เพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นต่อไป

คณะกรรมการมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พอสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ปัญหาที่พบคือความเข้าใจในข้อมูลที่หน่วยงานภาครัฐได้ชี้แจงต่อสังคมยังเป็นข้อมูลเชิงวิชาการที่เข้าใจยาก ทั้งนี้ อาจต้องปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลที่สามารถทำให้ประชาชนเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

๒. หน่วยงานภาครัฐยังไม่มี ความชัดเจนในกรอบการดำเนินยุทธศาสตร์การจัดทำ FTA ของประเทศไทย ส่งผลให้ไม่เกิดผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

๓. การจัดทำความตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ในอนาคต หน่วยงานภาครัฐอาจต้องเริ่มจากการทำความเข้าใจกับภาคประชาสังคมก่อน ซึ่งจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับกลุ่มภาคประชาสังคมได้

๔. หน่วยงานภาครัฐต้องพิจารณาผลดีและผลเสียในการจัดทำ FTA ให้รอบคอบและรอบด้าน เนื่องจากกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากความตกลง CPTPP โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเกษตรกรมักจะได้รับผลกระทบด้านศักยภาพในการแข่งขัน

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับทราบข้อมูลและเห็นควรให้เชิญภาคประชาสังคมมาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในการพิจารณา ศึกษาผลกระทบและข้อกังวลต่อการเข้าร่วมความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Comprehensive and Progressive Agreement for Tran - Pacific Partnership : CPTPP) ของไทย ในการประชุมครั้งต่อไป

๒. พิจารณาแต่งตั้งที่ปรึกษาและเลขานุการประจำคณะกรรมการการต่างประเทศ

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีมติให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ (ไม่มีค่าตอบแทน) และให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ จำนวน ๑ คน แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ จำนวน ๑ คน และ แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการประจำคณะกรรมการ จำนวน ๔ คน

๓. พิจารณาแนวทางการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการศึกษาและตรวจสอบการลงนามหนังสือสัญญาระหว่างประเทศของรัฐบาลไทย ในคณะกรรมการการต่างประเทศ

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีมติให้คณะอนุกรรมการศึกษาและตรวจสอบการลงนามหนังสือสัญญาระหว่างประเทศของรัฐบาลไทยยุติภารกิจการทำงาน ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการประจำคณะกรรมการ จัดทำ (ร่าง) รายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการเสนอต่อคณะกรรมการการต่างประเทศเพื่อทราบต่อไป

๔. พิจารณากำหนดวันและเวลา ในการประชุมคณะกรรมการครั้งต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการครั้งต่อไป (ครั้งที่ ๒๐) ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เพื่อพิจารณาเรื่อง การพิจารณาศึกษาผลกระทบและข้อกังวลต่อการเข้าร่วมความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Comprehensive and Progressive Agreement for Tran - Pacific Partnership : CPTPP) ของไทย

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร
กลุ่มงานคณะกรรมการการต่างประเทศ
๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ข้อมูล ณ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา